

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

Warszawa, 10 lutego 1954 r. Nr 2 Poz. 4—14

TREŚĆ:

4.

ZARZĄDZENIE Nr 5
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 12 stycznia 1954 r.

w sprawie usprawnienia działalności zaplecza technicznego.

(L. dz. D.VIII/2/4330/54)

W celu usprawnienia działalności zaplecza technicznego przez prowadzenie ciągłej akcji przeciwawaryjnej w zakresie remontów bieżących i awaryjnych oraz przeglądów technicznych okresowych sprzętu ciężkiego i średniego, zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie przeprowadzania remontów bieżących i awaryjnych oraz przeglądów technicznych okresowych sprzętu, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 grudnia 1953 r.

Minister wz. A. Wolski

Załącznik do zarządzenia Nr 5 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli.

INSTRUKCJA

w sprawie przeprowadzania remontów bieżących i awaryjnych oraz przeglądów technicznych okresowych sprzętu ciężkiego i średniego.

§ 1. Remonty bieżące i awaryjne oraz okresowe przeglady techniczne sprzętu ciężkiego i średniego należy przeprowadzać na miejscu eksploatacji sprzętu.

§ 2. Do wykonywania remontów, przeglądów technicznych o których mowa w § 1, powołane są stacje obsługi, czołówki warsztatowe, czołówki smarnicze oraz pogotowia techneczne o podanym niżej zakresie działania:

1. Stację obsługi sprzętu stanowi warsztat stały, wyposażony technicznie odpowiednio do swych obowiązków. Do podstawowych czynności stacji obsługi należy:
   1) przegląd techniczny okresowy,
   2) kontrola pracy operatora na budowach,
   3) nadzór przy konserwacji sprzętu,
   4) organizacja i wykonanie napraw bieżących i średnich,
   5) bezpośrednie usuwanie niedomagań technicznych, ujawnionych przy przeglądach sprzętu,
   6) przygotowanie niektórych części zamiennych,
   7) współpraca z Centralnymi Warsztatami Sprzętowymi (CWS).
2. Czołówkę warsztatową stanowi wydzielony ze stacji obsługi zespół pracowniczy, składający się w zależności od potrzeb 2 — 4 pracowników. Zespół powinien być wyposażony w konieczne narzędzia warsztatowe. Czołówka warsztatowa wykonuje stały nadzór techniczny nad sprzętem znajdującym się na placu budowy na określonym terenie.
3. Czołówka smarnicza jest to dwuosobowy zepół pracowników wydzielony ze stacji obsługi, wyposażony w konieczne narzędzia smarnicze, kompresor, pompę do mycia sprzętu oraz przyrządy do malowania.
   Zadaniem czołówki smarniczej jest:
   — konserwacja (smarowanie) sprzętu pracującego w terenie,
   — malowanie maszyn w celu zabezpieczenia przed korozją.
4. Pogotowie techniczne jest to warsztat ruchomy (na samochodzie) wyposażony technicznie w zakresie umożliwiającym wykonanie na budowach napraw awaryjnych, których wykonanie przekracza możliwości czołówki warsztatowej.
   Ilość jednostek pogotowia technicznego określa każde zjednoczenie budownictwa miejskiego w zależności od ilości posiadanego potencjału sprzętowego i rozmieszczenia w terenie prowadzonych budów.

§ 3. Bazy sprzętowe zależnie od zaliczenia ich do poszczególnych kategorii, powinny posiadać następujące rodzaje placówek konserwacyjno-remontowych:

Baza I i II kategorii:

stacje obsługi
czołówkę warsztatową,
„ smarniczą,
pogotowie techniczne.

Baza III kategorii:

stację obsługi
czołówkę warsztatową,
„ smarniczą,

§ 4. Bazy Przedsiębiorstwa Robót Zmechanizowanych posiadają ponadto ruchome stacje obsługi, w skład, których wchodzi:

1. Wyposażony w podstawowe obrabiarki ruchomy warsztat mechaniczny na przyczepie wzgl. samochodzie oraz zespół pracowniczy.
2. Ruchoma stacja obsługi podlega Bazie Przedsiębiorstwa Robót Zmechanizowanych.

§ 5. Bazy klasy I i II zjednoczeń budownictwa miejskiego, w zasięgu, których pracuje sprzęt ciężki Przedsiębiortwa Robót Zmechanizowanych, obowiązane są do udzielania doraźnej pomocy w ramach akcji przeciwawaryjnej, prowadzonej przez czołówkę względnie pogotowie techniczne na zasadzie odpłatności.

§ 6. 1. Każda jednostka sprzętowa typu ciężkiego powinna być wyposażona w niezbędne rezerwowe części zamienne typowane przez komisję powołaną w tym celu przy Centralnym Zarządzie Sprzętu i Mechanizacji.

2. Centralny Zarząd Sprzętu i Mechanizacji na podstawie materiałów opracowanych przez komisję wymienioną w ust. 1 zapewni planową realizację oraz dystrybucję części zamiennych w ramach Narodowego Planu Gospodarczego.

5.

ZARZĄDZENIE Nr 6
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 9 stycznia 1954 r.

w sprawie określania wskaźnika wydajności.

L. dz. D.XIII/3/22/54)

W celu właściwego określania wskaźnika wydajności przy premiowaniu pracowników umysłowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy określaniu warunków do uzyskania premii zgodnie z zarządzeniem Nr 147 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 24 czerwca 1952 r. w sprawie zasad premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych i instalacyjnych (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 14, poz. 153) przyjmuje się wskaźnik wydajności na jednego robotnika w produkcji podstawowej na jeden miesiąc.

§ 2. W związku z podanym w § 1 ustaleniem w § 3 ust. 1 lit. c) załącznika Nr 1 i § 7 ust. 1 załącznika Nr 2 do cytowanego zarządzenia Nr 147 po wyrazach „osiągnięciem zaplanowanego wskaźnika wydajności" wyrazy „na jednego robotnika ogółem" zastępuje się wyrazami „na jednego robotnika w produkcji podstawowej na jeden miesiąc".

§ 3. Przy zastosowaniu ustalonego w § 1 wskaźnika wydajności należy wypłacić premie, począwszy od premii, obliczonych na podstawie wyników produkcyjnych za miesiąc styczeń 1954 r.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

Minister wz. A. Wolski

6.

ZARZĄDZENIE Nr 11
MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 stycznia 1954 r.

w sprawie załatwiania skarg i zażaleń oraz krytyki prasowej.

(L. dz. GM/2450/SZ/54)

Przeprowadzone ostatnio kontrole zarówno w Centrali Ministerstwa jak i w centralnych zarządach ujawniły szereg błędów i niedociągnięć na odcinku załatwiania przez jednostki organizacyjne resortu, listów, odwołań, zażaleń oraz krytyki prasowej. Świadczy to o niewłaściwym stosunku do instytucji skarg i zażaleń jednostek organizacyjnych, w których zakresie działania leży załatwianie tego rodzaju spraw, oraz o niedocenianiu ważności tego zagadnienia przez tych wszystkich pracowników, którzy są odpowiedzialni za właściwe merytoryczne i terminowe załatwianie skarg i zażaleń. Sumienne i właściwe załatwianie skarg to nie tylko usunięcie lub zapobiegnięcie krzywdy wyrządzonej obywatelowi. Dokładnie analizowane skargi, zażalenia, czy krytyka prasowa zwracają uwagę jednostek organizacyjnych resortu na źródła zła i niedociągnięć, pomagając przez to intensywniej walczyć o zachowanie praworządności ludowej, ochronę mienia społecznego, usuwanie szkodnictwa i szkodników gospodarczych, o wyeliminowanie błędów i niedociągnięć, polepszenia stylu pracy w wykonawstwie budowlanym oraz administracji budownictwa.

Zarówno pracownicy zatrudnieni w resorcie jak i inne osoby z pełnym zaufaniem zwracają się w drodze skarg i zażaleń do właściwych jednostek organizacyjnych resortu o załatwienie różnego rodzaju spraw nie tylko ich własnych — osobistych, lecz także spraw dotyczących ich zakładów pracy, dając przez to wyraz dobrze zrozumianej trosce i dbałości o usuwanie zła i niedociągnięć stojących na drodze wykonywania planów produkcyjnych i polepszenia warunków bytowych ludzi pracy.

Dlatego też wnikliwe, właściwe i terminowe załatwianie skarg i zażaleń oraz krytyki prasowej, wymaga pełnej mobilizacji aparatu załatwiającego, szczególnej troski oraz pełnej odpowiedzialności nie tylko dyrektorów departamentów, centralnych zarządów, zjednoczeń czy przedsiębiorstw, lecz wszystkich tych pracowników w których zakresie działania leży merytoryczne załatwianie skarg czy zażaleń. W celu jak najszybszego usunięcia błędów i niedociągnięć oraz zachowania właściwego stosunku do skarg i zażaleń oraz krytyki prasowej, zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1954 r. wydziela się Referat Skarg i Zażaleń w Gabinecie Ministra z Zespołu Inspekcji Resortowej i podporządkowuje się go bezpośrednio Dyrektorowi Gabinetu Ministra.

W skład Referatu Skarg i Zażaleń wchodzą zagadnienia krytyki prasowej.

§ 2. 1. Zobowiązuje się dyrektorów departamentów, naczelnych dyrektorów centralnych zarządów, dyrektorów zjednoczeń oraz dyrektorów przedsiębiorstw do:

a) zorganizowania w podległych sobie jednostkach organizacyjnych dokładnej i przejrzystej ewidencji wpływających skarg i zażaleń oraz krytyki prasowej jak i ewidencji kontroli terminowego załatwienia oraz wyznaczenia specjalnego pracownika odpowiedzialnego za załatwianie tego rodzaju spraw,

b) zmobilizowania jak najszerszego aktywu pracowniczego wszystkich wydziałów (działów) do ścisłego współdziałania i pomocy we właściwym i terminowym załatwianiu skarg i zażaleń, oraz krytyki prasowej.

2. W celu jak najszybszej mobilizacji i wciągania jak najszerszego aktywu pracowniczego nie tylko do współpracy, ale także i do bezpośredniego załatwiania skarg i zażaleń poleca się wykorzystywać delegowanych służbowo w teren pracowników do dodatkowego załatwiania przez nich konkretnej skargi, czy zażalenia.

§ 3. Przypominając dyrektorom departamentów, centralnych zarządów, zjednoczeń oraz przedsiębiorstw o osobistej ich odpowiedzialności za właściwe merytoryczne i terminowe załatwianie skarg i zażaleń oraz krytyki prasowej poleca się:

a) stale interesować się i kontrolować sposób oraz terminowość załatwianych przez podległe im jednostki skarg, zażaleń oraz krytyki prasowej,

b) bezwzględnie reagować na wszelkie wypaczenia, niedotrzymanie terminów załatwienia, bezduszne i biurokratyczne podejście pracowników do skarg i zażaleń oraz wyciągnąć w stosunku do winnych surowe konsekwencje służbowe;

c) omawiać przynajmniej raz na kwartał na naradach pracowniczych w departamentach, roboczych w centralnych zarządach z kierownikami działów i sekcji oraz w terenie z dyrektorami zjednoczeń i kierownikami jednostek wykonawczych i usługowych, okresowe sprawozdania oraz analizę ze skarg i zażaleń, stwierdzone błędy natychmiast usuwać,

d) wyciągać należyte wnioski z opracowanych analiz pod kątem widzenia natychmiastowego reagowania na sygnalizowane drogą skarg i zażaleń źródła niedociągnięć i błędów,

e) przesyłać sprawozdania kwartalne wraz z analizą omawiane na naradach pracowniczych (roboczych) o których mowa w punkcie c) wraz z wnioskami do Gabinetu Ministra w terminie do 10-go pierwszego miesiąca po kwartale sprawozdawczym.

§ 4. Dyrektora Gabinetu Ministra czyni się odpowiedzialnym za:

1) należyte koordynowanie całości prac związanych z załatwianiem w resorcie skarg, zażaleń i krytyki prasowej,

2) właściwe kierowanie spraw do załatwienia przez jednostkę organizacyjną do której skarga czy zażalenie merytorycznie należy oraz za zorganizowanie należytej kontroli terminowego załatwiania skarg i zażaleń,

3) przedkładanie raz na kwartał na Kolegium Ministerstwa sprawozdań kwartalnych wraz z analizą i wnioskami ze skarg i zażaleń oraz krytyki prasowej,

4) najmniej raz na pół roku skontrolowanie poprzez Zespół Inspekcji Resortowej przy Gabinecie Ministra, departamentów i centralnych zarządów odnośnie ich pracy na odcinku skarg i zażaleń oraz przedkładanie Ministrowi sprawozdań z kontroli.

§ 5. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister R. Piotrowski

7.

ZARZĄDZENIE Nr 12

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 22 stycznia 1954 r.

w sprawie powołania Komisji do wydawania opinii co do przyczyn rozwiązania stosunku pracy, warunkujących opróżnienie mieszkania służbowego (zakładowego).

(L. dz. WG/23/54)

Na podstawie zarządzenia Nr 157 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1952 r. w sprawie składu i trybu postępowania komisji powołanych do wydawania opinii co do przyczyn rozwiązania stosunku pracy (Mon. Pol. Nr A-58, poz. 891) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się w resorcie Ministra Budownictwa Miast i Osiedli Komisję do wydawania opinii, co do przyczyn rozwiązania stosunku pracy — na okres do dnia 31 grudnia 1954 r.

2. Komisja powołana zostaje przy Departamencie Kadr, który zapewni Komisji obsługę biurową.

§ 2. W skład Komisji wchodzą:

1) przedstawiciel Departamentu Zatrudnienia i Płac, jako przewodniczący,
2) przedstawiciel Departamentu Kadr, jako wiceprzewodniczący,
3) przedstawiciel Wydziału Prawnego Gabinetu Ministra, jako członek — wyznaczeni przez Ministra, — oraz
4) przedstawiciel Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa, Ceramiki i Pokrewnych Zawodów, jako członek.

§ 3. 1. Komisja obraduje w zespole trzech osób.

2. Udział w posiedzeniach biorą przedstawiciele Gabinetu Ministra i Zarządu Głównego Związku Zawodowego, a obradom przewodniczą:

a) przedstawiciel Departamentu Kadr — w przypadkach rozpatrywania spraw pracowników części departamentalnej Ministerstwa, Instytutu Budownictwa Mieszkaniowego, Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego i nadzorowanych przezeń jednostek organizacyjnych oraz Zarządu Zaopatrzenia Robotniczego;
b) przedstawiciel Departamentu Zatrudnienia i Płac — w przypadkach rozpatrywania spraw pracowników jednostek organizacyjnych, niewymienionych w pkt. a).

§ 4. Tryb postępowania Komisji określa cytowane we wstępie zarządzenie Nr 157 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1952 r.

§ 5. Za udział w posiedzeniach Komisji, odbytych poza godzinami urzędowymi członkowie otrzymują wynagrodzenie, przewidziane w § 14 cytowanego zarządzenia Nr 157 Prezesa Rady Ministrów.

§ 6. Zobowiązuje się przewodniczącego Komisji do składania Ministrowi kwartalnych sprawozdań z działalności Komisji.

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister R. Piotrowski

8.

OKÓLNIK Nr 3

MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 26 stycznia 1954 r.

w sprawie zawierania umów o wykonanie robót budowlanych, przewidzianych do wykonania w r. 1954.

(L. dz. SWKCiU/33/54)

§ 1. Umowy o roboty budowlane przewidziane do wykonania w roku 1954 należy zawierać według postanowień:

zarządzenia Nr 37 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 marca 1952 r. w sprawie umów o wykonanie robót budowlanych, zleconych przez jednostki podporządkowane Centralnemu Zarządowi Budowy Miast i Osiedli „ZOR" (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 5, poz. 46).

okólnik Nr 1 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 stycznia 1954 r. w sprawie interpretacji niektórych przepisów zarządzenia o zasadach i trybie zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym (Biul. PKPG Nr 2, poz. 17).

§ 2. 1. Umowami należy obejmować wszystkie koszty związane z wykonywaniem robót, a w tym:

1) Koszty zagospodarowania placu budowy, które należy ustalać:

a) dla budów dużych i średnich — według zasad i cen podanych w Cenniku Robót Budowlanych i Instalacyjnych na rok 1950, cz. II, Dział 1 (wydanie z 1951 r.),
b) dla robót małych — według przepisów zarządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 listopada 1949 r. w sprawie ryczałtowego obliczania kosztów zagospodarowania oraz zwiększonych kosztów organizacji małych robót budowlanych (Dz. Urz. Min. Bud. Nr 18, poz. 152).

2) Koszty dodatkowe robót wykonywanych w warunkach zimowych i zatrudnienia robotników zamiejscowych, które należy obliczać według obowiązujących zarządzeń.

2. Wynajem placów i chodników pod urządzenia placu budowy załatwia bezpośrednio zamawiający na własny koszt. Koszty z tym związane nie mogą stanowić przedmiotu umowy o wykonanie robót i nie mogą być wliczone do sumy przerobu przedsiębiorstwa wykonawczego.

§ 3. 1. Wartość kosztorysową robót, stanowiących przedmiot zawieranej umowy, należy przeliczać na aktualny poziom cen w sposób podany w załączniku Nr 8 do wymienionego zarządzenia Nr 37 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 5 marca 1952 r.

2. Na rok 1954 obowiązują wskaźniki przeliczeniowe (mnożniki) z roku 1953 wprowadzone następującymi zarządzeniami Ministra Budownictwa Miast i Osiedli:

a) zarządzenie Nr 51 z dnia 18 marca 1953 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 4, poz. 51) — dla kosztorysów opracowanych według Cennika Robót Budowlanych i Instalacyjnych na rok 1950;
b) zarządzenie Nr 146 z dnia 26 czerwca 1953 r. (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 11, poz. 121) — dla kosztorysów opracowanych na podstawie innych cenników.

§ 4. Spółdzielniom, występującym w charakterze podwykonawców robót inwestycyjnych, należy powierzać roboty na podstawie kosztorysów, sporządzonych według cenników obowiązujących do kosztorysowania robót inwestycyjnych, potrącając 1% na rzecz generalnego wykonawcy.

Minister R. Piotrowski

9.

OKÓLNIK Nr 4

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 28 stycznia 1954 r.

w sprawie zmiany okólnika Nr 53 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19.IX.1953 r. w sprawie wprowadzenia do użytku biur projektowych i wykonawstwa tymczasowych instrukcji stosowania gazobetonu Siporex i Ytong.

(L dz. D.VII/3/743/54)

Wobec wprowadzenia cechowania klas I i II Siporexu przez wytwórnie i dołączenie metryk gwarantujących wytrzymałość przewidzianą dla danej klasy w instrukcji, anuluje się pkt. 2 okólnika Nr 53 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 19 września 1953 r. w sprawie wprowadzenia do użytku biur projektowych i wykonawstwa tymczasowych instrukcji stosowania gazobetonu Siporex i Ytong (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 17, poz. 163).

Jednocześnie nakłada się obowiązek na kierowników robót sprawdzania cechy danej klasy, umieszczonej na blokach, przed wbudowaniem ich w ścianę.

Minister R. Piotrowski

10.

PISMO OKÓLNE Nr 3 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 10 stycznia 1954 r.

w sprawie narad produkcyjnych.

(L. dz. D.VII/5/5111/53)

W celu usprawnienia narad produkcyjnych, nadania im operatywnego charakteru, ustalenia trybu planowania, wykorzystania wyników i kontroli wykonania zobowiązań, wniosków i uchwał, podjętych na naradach produkcyjnych zaleca się, co następuje:

1. Wprowadza się dwojakiego rodzaju narady produkcyjne, a mianowicie:
   a) narady produkcyjne grup produkcyjnych z obowiązkiem uczestnictwa wszystkich członków danej grupy; narady te powinny się odbywać w zasadzie jeden raz na dwa tygodnie, dla omówienia wykonania planu poprzedniego okresu oraz dla omówienia realizacji planu następnego okresu i spraw socjalno-bytowych;
   b) narady produkcyjne, aktywu produkcyjnego na szczeblu budowy (zakładu produkcyjnego) powinny odbywać się przede wszystkim z udziałem majstrów, brygadzistów, przodujących robotników, racjonalizatorów i obowiązkowo kierownika budowy;
   narady te powinny być organizowane raz w miesiącu między 10, a 20 każdego miesiąca, dla omówienia planu operatywnego i jego realizacji, oraz realizacji wniosków i zobowiązań, zgłaszanych przez grupy produkcyjne oraz dla omówienia zasadniczych zagadnień, dotyczących budowy (zakładu produkcyjnego) w danym miesiącu.
2. Planowanie narad produkcyjnych odbywa się według następujących zasad:
   a) poszczególne jednostki organizacyjne obowiązane są do zwoływania narad produkcyjnych oraz planowania terminów narad w myśl wytycznych, ustalonych w pkt. 1;
   b) z narady produkcyjnej na szczeblu budowy (zakładu produkcyjnego) powinien być sporządzony protokół zgodnie z wytycznymi, zawartymi w załączniku po czym protokóły te należy włączyć do księgi protokółów;
   c) za prawidłowe sporządzanie protokółów i ich ewidencję odpowiedzialni są kierownicy budów lub zakładów produkcyjnych powołani do organizowania narad, bądź osoby przez nich wyznaczone.
3. Wykonanie zobowiązań wniosków i uchwał zgłoszonych na naradach produkcyjnych odbywa się jak następuje:
   a) zobowiązania, wnioski, uchwały, powinny być szczegółowo odnotowane w protokółach narad produkcyjnych;
   b) w terminie trzydniowym od dnia odbycia narady — budowy przesyłają odpis protokółu do zjednoczeń (równorzędnych jednostek), które w razie potrzeby sporządzają wyciągi z protokółu odnośnie uchwał, zobowiązań i wniosków i przesyłają je do centralnych zarządów w celach interwencyjnych;
   w wyciągu po stronie „załatwienia" zjednoczenie powinno omówić sprawy załatwione we własnym zakresie;
   c) wyciągi z protokółów, sporządzone i przesłane w trybie określonyh w pkt. 3 lit. b, powinny być przez nadrzędne jednostki organizacyjne rozpatrzone i załatwione w terminie do 10 dni, od daty otrzymania wyciągu;
   sposób załatwienia należy odnotować na wyciągu po stronie „załatwienia" i podać do wiadomości, względnie wykonania jednostce zainteresowanej.
4. W celu zapewnienia należytego wykonania uchwał, zobowiązań i wniosków podjętych na naradach produkcyjnych:
   a) kierownicy zarządów budowlanych, odcinków i zakładów produkcyjnych powinni czytać protokóły z narad produkcyjnych ze wszystkich podległych im budów i zakładów;
   b) dyrektorzy zjednoczeń i zakładów produkcyjnych powinni zapoznać się z wyciągami z protokółów narad produkcyjnych zwłaszcza wymagających załatwienia;
   c) dyrektorzy centralnych zarządów ustalą we własnym zakresie formę i terminy informowania ich przez właściwą komórkę centralnego zarządu, o całokształcie jak i poszczególnych zagadnieniach budownictwa i produkcji na podstawie dokonanej analizy wyciągów z protokółów oraz wizytowania budów i zakładów produkcyjnych.
5. W zakresie kontroli wykonania zobowiązań, wniosków, uchwał, zgłoszonych na naradach produkcyjnych:
   a) kierownicy zarządów budowlanych, odcinków i zakładów produkcyjnych oraz jednostki nadrzędne, obowiązane są do przeprowadzenia wnikliwych okresowych, doraźnych kontroli narad produkcyjnych oraz wykonania uchwał, zobowiązań i wniosków zgłoszonych na naradach;
   b) okresowe kontrole materiałów z narad produkcyjnych, powinny być przeprowadzone przez przedstawiciela jednostki nadrzędnej co najmniej jeden raz na przestrzeni kwartału, przy czym wnioski pokonspekcyjne powinny być wpisane do księgi protokółów i czytelnie podpisane przez inspekcjonującego;
   c) przedmiotem kontroli powinna być rewizja protokółów narad produkcyjnych i aktualizacja wniosków nie załatwionych, lub nie właściwie załatwionych.
6. Szczegółowe zalecenia, dostosowane do specyfiki i warunków lokalnych — powinny być opracowane i wydane przez centralne zarządy w terminie do dnia 15 lutego 1954 r.
7. Uchyla się pismo okólne Nr 4 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 25 maja 1951 r. dotyczące usprawnienia narad wytwórczych (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 6, poz. 62).

Dyrektor Departamentu H. Uniszewski

Załącznik do pisma okólnego Nr 3.

Protokół narady wytwórczej, odbytej dnia . . . . 1954 r.

Przewodniczący . . . . Sekretarz (protokólant) . . . .

przy udziale:	Porządek dzienny:	
1. Dyr. Zjedn.	1.	ilość pracowników zatrudnionych . . . . . .
2. Kier. ZB.	2.	ilość pracowników obecnych . . . . . .
3. Kier. Bud.	3.	Początek narady godz. . . . .
4. Przedst. POP. . . .	4.	Koniec narady godz. . . . .
5. „ Zw. Zaw. . .	5.	Przebieg załatwienia wyciągu.
6. „	6.	Wysłano dnia . . . . 195 . . r.
7. „	7.	Ostatecznie załatwiono dnia . . . . . 195 . . r.
8. „	8.	

Przebieg narady wytwórczej (treść) . . . .

. . . .

Uwaga: na treść należy pozostawić tyle miejsca ile wymaga treściwe zaprotokółowanie narady.

Wyciąg z protokółu narady wytwórczej z dnia . . . . 195 . . r.
budowa, Z.B., zjednoczenie **) w . . . .

Uchwały, zobowiązania i wnioski	załatwienia
1.	1. . . . .
2.	2. . . . .
3.	3. . . . .
4.	4. . . . .
5.	5. . . . .

. . . .

Podpis sekretarza Podpis przewodniczącego

. . . .

podpis kierownika budowy

Uwagi: *) Rubrykowanie należy wykonać ołówkiem.
**) Wpisać właściwą jednostkę.

11.

PISMO OKÓLNE Nr 4

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 11 stycznia 1954 r.

w sprawie odpowiedzialności za działalność oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

(L. dz. ZZR-DO-1-VI-1/54)

Jak wykazuje dotychczasowa praktyka, dyrektorzy przedsiębiorstw nie przestrzegają postanowień zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz ich organizacji (Mon. Pol. z 1951 r. Nr A-52, poz. 582 i z 1953 r. Nr A-71, poz. 859) oraz wydanego w związku z tym zarządzeniem, zarządzenia Ministra Budownictwa Miast i Osiedli powołującego do życia oddział zaopatrzenia robotniczego w przedsiębiorstwie.

Potwierdzeniem powyższego oraz dowodem braku zainteresowania pracą oddziałów zaopatrzenia robotniczego ze strony dyrektorów przedsiębiorstw jest fakt, że w większości przypadków przekazują swoje obowiązki i uprawnienia w tym zakresie zastępcom do spraw zaopatrzenia i administracji. Jest to nie zgodne z wyżej wymienionymi zarządzeniami, w myśl których za całokształt działalności oddziałów zaopatrzenia robotniczego odpowiada dyrektor przedsiębiorstwa.

Kierownik oddziału zaopatrzenia robotniczego podlega bezpośrednio dyrektorowi przedsiębiorstwa, a nie jak to w praktyce ma miejsce jego zastępcy i w zakresie swoich funkcji posiada uprawnienia zastępcy dyrektora przedsiębiorstwa.

Przypominam dyrektorom przedsiębiorstw o obowiązku bezwzględnego przestrzegania przepisów obowiązujących w tym zakresie.

Minister wz. J. Żakowski

12.

PISMO OKÓLNE Nr 6

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 31 grudnia 1953 r.

w sprawie księgowego ujęcia zaszłości związanych ze zmianami organizacyjnymi przedsiębiorstw.

(L. dz. D.VI/1/4013/53)

W związku ze zmianami organizacyjnymi przedsiębiorstw podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, dokonanymi z dniem 1.I.1954 r. — w związku z uchwałą Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi — wyjaśnia się, co następuje:

1. Przekazanie jednostek samobilansujących, dokonywane jest przez przedsiębiorstwa (zjednoczenia) na podstawie bilansów w/w jednostek sporządzonych na dzień 31.XII.1953 r.
Za jednostkę samobilansującą uważa się jednostkę pozostającą na pełnym gospodarczym albo na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym. Również jednostkę pozostającą na wewnętrznym ograniczonym rozrachunku gospodarczym należy uznać za jednostkę samobilansującą — jeśli jest ona uprawniona do prowadzenia i prowadzi pełną rachunkowość (§ 5 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1950 r. w sprawie zasad organizacji finansowej i systemu finansowego na rok 1951 przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego rozliczających się z budżetem centralnym (Mon. Pol. Nr A-23, poz. 290).
2. Przedsiębiorstwo przekazujące wprowadza do ksiąg r. 1954 bilans otwarcia wszystkich jednostek bilansujących poczym bieżącymi zapisami wyksięgowuje aktywa i pasywa oddanych jednostek na ciężar i na dobro odpowiedniego konta rozliczeń wewnątrz-branżowych (092).
3. Przedsiębiorstwo przejmujące wprowadzi do ksiąg r.1954 bieżącymi zapisami przekazane salda aktywów i pasywów, uznając i obciążając konto rozliczeń wewnątrzbranżowych (092), przy czym przejęte w pasywach konto wewnątrz-branżowe 091 jednostki na ograniczonym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym — przedsiębiorstwo przejmujące przeksięgowuje na konto funduszu statutowego (również w korespondencji z kontem 092).
4. Przedsiębiorstwo przejmujące sporządza bilans jendostki przekazywanej przy współudziale i pod nadzorem przedsiębiorstwa przekazującego jednostkę. Główny księgowy przedsiębiorstwa przejmującego ma obowiązek stwierdzenia podpisem rzetelności zamknięcia bilansowego przekazywanej jednostki.
5. Zatwierdzenia bilansu jednostki przejmowanej przeprowadzić należy wspólnie z kierownictwem jednostek przejmującej i przekazującej.
6. Przekazanie jednostek nie bilansujących samodzielnie nastąpi w trybie i na warunkach ustalonych w §§ 4 i 9 uchwały wymienionej na wstępie pisma okólnego.
Oszacowanie składników majątkowych przeprowadzić należy zgodnie z zasadami ustalonymi dla zamknięć bilansowych. Przekazanie składników majątku obrotowego następuje odpłatnie, majątku trwałego — nieodpłatnie.

p.o. Dyrektora Departamentu J. Kubiszewski

11.

PISMO OKÓLNE Nr 8

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 20 stycznia 1954 r.

w sprawie udzielania pozwoleń na wykonanie robót budowlanych w miejscowościach wiejskich.

(L. dz. D.XII-1-130/54)

Doszło do wiadomości Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli, że rolnicy napotykają w organach terenowych władz budowlanych na trudności w uzyskaniu pozwoleń na budowę, a mianowicie żąda się od nich przedłużenia projektów (planów) technicznych dla parterowych budynków mieszkalnych i budynków inwentarskich, a więc tam, gdzie wystarczyłby odręczny szkic ołówkowy, przedstawiający sytuację budynku względem linii regulacyjnych i linię zabudowy. Spo-

rządzanie takich projektów pociąga za sobą duże koszty, które pochłaniają niejednokrotnie znaczną część pożyczki (pomocy państwowej).

Te trudności na odcinku budowy przyczyniają się niewątpliwie do zahamowania rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich wbrew intencjom uchwały Rady Ministrów z dnia 17.XII. 1953 r. w sprawie niezbędnych środków dla wzrostu hodowli zwierząt gospodarskich i rozwoju bazy paszowej.

W związku z tym Ministerstwo przypomina, że nie jest wymagane przedstawianie projektu (planu) dla uzyskania pozwolenia na wzniesienie nowych parterowych budynków mieszkalnych i gospodarskich, na ich powiększenie oraz na przeróbkę budynków gospodarskich na mieszkalne w miejscowościach wiejskich poza obszarem województw: stalinogrodzkiego, poznańskiego i bydgoskiego.

Co do wspomnianych województw poznańskiego, bydgoskiego i stalinogrodzkiego, zaleca się, gdy chodzi o parterowe budynki mieszkalne ograniczyć żądania do projektu szkicowego ilustrującego sytuację budynku względem linii regulacyjnych ustalającego linię zabudowy oraz pokazującego frontową elewację; natomiast jeżeli pozwolenie na budowę obejmuje tylko parterowe budynki gospodarskie, należy ograniczyć się do szkicu sytuacyjnego.

Wnioski na pozwolenie na roboty budowlane, powinny być w zasadzie załatwiane w ciągu 14 dni od daty wpływu.

W porozumieniu z Ministrem Rolnictwa.

Dyrektor Inż. T. Puławski

13.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

o sprostowaniu omyłek w druku w Dzienniku Urzędowym.

W Nr 13 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 20 sierpnia 1953 r. w Komunikacie II w piśmie okólnym Ministerstwa Nr 71 zamiast „...z przydziału na rok 1955" powinno być „...z przydziału na rok 1953".

14.

KOMUNIKAT II

Zostały wydane, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra Nr 8

z 20.I.54 r. L. dz. SWKCiU/621/53 w sprawie podziału kosztorysu budynków na części i roazdziały.

Zarządzenie Ministra Nr 9

z 19.I.54 r. L. dz.D.I/2/237/54 w sprawie trybu aktualizacji zleceń oraz ustalenia programów produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych na rok 1954.

Zarządzenie Minstrów: Budownictwa Miast Osiedli, Handlu Wewnętrznego i Gospodarki Komunalnej

z 7.I.54 r. w sprawie przygotowania inwestycji przy ciągach ulic Krakowskie Przedmieście i Stalingradzkiej w Lublinie w związku z obchodem 10-lecia P.K.W.N. w roku 1954.

Pismo okólne Ministerstwa Nr 7

z 15.I.54 r. L. dz. GM/2/2299/9-14/54 w sprawie sprawozdania w sporach majątkowych między jednostkami resortu Ministra Budownictwa Miast i Osiedli w roku 1953 podlegających orzecznictwu państwowego arbitrażu gospodarczego.

Redakcja i Administracja: Centralny Urząd Geodezji i Kartografii, Warszawa, Stalina 24.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli — prenumerata roczna — 36 zł. Cena pojedynczych egzemplarzy wskazana jest na każdym egzemplarzu. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski w Warszawie. Rachunek Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli Nr 378-412-18, część 6, Dział 5, Rozdział 17, wpływy z wydawnictw.

Cena 1 zł. 50 gr.

ODBIORCA:

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Drukarnia Akcydens., W-wa, Tamka 3. 4.000. Zam. 213 z dnia 26.I.54 r. Podpis do druku 10.II.54 r. Druk ukończono 12.II.54 r. Obj. 3/4 ark. druk. Pap. druk. sat. kl. VII, A1/60 g. 5-B-11140.